

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 18ης Δεκεμβρίου 2008 *

Στην υπόθεση C-337/07,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) με απόφαση της 29ης Ιουνίου 2007, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 20 Ιουλίου 2007, στο πλαίσιο της δίκης

Ibrahim Altun

κατά

Stadt Böblingen,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Α. Rosas, πρόεδρο τμήματος, Α. Ó Caoimh, J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), U. Löhmus και P. Lindh, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Υ. Bot
γραμματέας: R. Grass

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο I. Altun, εκπροσωπούμενος από τον P. Horrig, Rechtsanwalt,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Lumma και J. Möller,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Γ. Καριψιάδη και την Τ. Παπαδοπούλου,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους V. Kreuschitz και G. Rozet,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως (στο εξής: απόφαση 1/80). Το Συμβούλιο Συνδέσεως συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από τη Δημοκρατία της Τουρκίας, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και η οποία συνάφθηκε, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/001, σ. 48).
- ² Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του Ibrahim Altun, Τούρκου υπηκόου, και του Stadt Böblingen (Δήμου του Böblingen), σχετικά με διαδικασία απελάσεως του ενδιαφερομένου από τη Γερμανία.

Το νομικό πλαίσιο

Η απόφαση 1/80

- ³ Το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως 1/80 ορίζει τα εξής:

«1. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 7, περί ελεύθερης προσβάσεως των μελών της οικογενείας του στην απασχόληση, ο Τούρκος εργαζόμενος που είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους:

- εφόσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί ένα έτος, δικαιούται, εντός αυτού του κράτους μέλους, ανανεώσεως της ισχύουσας αδειας εργασίας του στον ίδιο εργοδότη, αν εξακολουθεί να κατέχει θέση εργασίας
- εφόσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί τρία έτη και υπό την επιφύλαξη της αποδοτέας στους εργαζομένους των κρατών μελών της Κοινότητας προτεραιότητας, δικαιούται, εντός αυτού του κράτους μέλους, να αποδεχθεί, κατ' επιλογή του, άλλη προσφορά εργασίας, στο ίδιο επάγγελμα, που του γίνεται υπό συνήθεις συνθήκες από άλλο εργοδότη και έχει καταγραφεί από τις υπηρεσίες απασχολήσεως του οικείου κράτους μέλους
- εφόσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί τέσσερα έτη, έχει ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του εντός αυτού του κράτους μέλους.

2. Οι ετήσιες άδειες και οι απουσίες λόγω μητρότητας, εργατικού ατυχήματος ή ασθένειας μικρής διάρκειας εξομοιώνονται με περιόδους νόμιμης απασχολήσεως. Οι δεόντως διαπιστωμένες από τις αρμόδιες αρχές περίοδοι ακούσιας ανεργίας και οι απουσίες λόγω ασθένειας μακράς διάρκειας, χωρίς να εξομοιώνονται με περιόδους νόμιμης απασχολήσεως, δεν θίγουν τα δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί βάσει της προηγούμενης περιόδου απασχολήσεως.»

⁴ Το άρθρο 7 της αποφάσεως 1/80 ορίζει ότι:

«Τα μέλη της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους, στα οποία έχει επιτραπεί να ζήσουν μαζί του:

- εφόσον διαμένουν νομίμως στο κράτος αυτό επί τρία τουλάχιστον έτη και υπό την επιφύλαξη της αποδοτέας στους εργαζομένους των κρατών μελών της Κοινότητας προτεραιότητας, δικαιούνται να αποδεχθούν οποιαδήποτε προσφορά εργασίας
- εφόσον διαμένουν νομίμως στο κράτος αυτό επί πέντε τουλάχιστον έτη, έχουν ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα.

Τα τέκνα Τούρκων εργαζομένων που έχουν ολοκληρώσει την επαγγελματική τους κατάρτιση εντός της χώρας υποδοχής μπορούν, ανεξαρτήτως της διάρκειας διαμονής τους στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, να αποδεχθούν οποιαδήποτε προσφορά εργασίας εντός αυτού, υπό τον όρο ότι ο ένας από τους γονείς έχει ασκήσει νόμιμη εργασία επί τρία τουλάχιστον έτη εντός του εν λόγω κράτους μέλους.»

5 Κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής:

«Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη των περιορισμών που δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας.»

Η Σύμβαση της Γενεύης

- 6 Η σύμβαση περί του καθεστώτος των προσφύγων, η οποία υπογράφηκε στη Γενεύη στις 28 Ιουλίου 1951 [*Recueil des traités des Nations unies*, τόμος 189, σ. 150, αριθ. 2545 (1954)], τέθηκε σε ισχύ στις 22 Απριλίου 1954. Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης η σύμβαση αυτή ίσχυε όπως είχε τροποποιηθεί με το πρωτόκολλο περί του καθεστώτος των προσφύγων, το οποίο συνάφθηκε στη Νέα Υόρκη στις 31 Ιανουαρίου 1967 και τέθηκε σε ισχύ στις 4 Οκτωβρίου 1967 (στο εξής: Σύμβαση της Γενεύης).
- 7 Βάσει του άρθρου 1, παράγραφος Α', σημείο 2, της Συμβάσεως της Γενεύης, ως «πρόσφυγας» νοείται κάθε πρόσωπο το οποίο «εξαιτίας δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας [ιθαγένειας], κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα [ιθαγένεια] και δεν δύναται ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν επιθυμεί να απολαύει της προστασίας της χώρας αυτής, ή, εφόσον δεν έχει υπηκοότητα [ιθαγένεια] και εξαιτίας τέτοιων γεγονότων ευρίσκεται εκτός της χώρας της προηγούμενης συνήθους διαμονής του, δεν δύναται ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν επιθυμεί να επιστρέψει σε αυτήν».
- 8 Κατά το άρθρο 5 της Συμβάσεως της Γενεύης, οι διατάξεις της «δεν θίγουν δικαιώματα και ευεργετήματα που έχουν παρασχεθεί στους πρόσφυγες σύμφωνα με άλλες διατάξεις εκτός της συμβάσεως αυτής».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 9 Ο Ibrahim Altun, προσφεύγων της κύριας δίκης, γεννήθηκε την 1η Ιανουαρίου 1985 και είναι υιός του Ali Altun. Ο δεύτερος, επίσης Τούρκος υπήκοος, εισήλθε στις 27 Μαρτίου 1996 στη Γερμανία, όπου ζήτησε πολιτικό άσυλο. Με απόφαση της 19ης Απριλίου 1996, η Bundesamt für die Anerkennung ausländischer Flüchtlinge

(ομοσπονδιακή υπηρεσία για την αναγνώριση αλλοδαπών προσφύγων) του αναγνώρισε την ιδιότητα του πρόσφυγα. Κατόπιν αυτού στις 23 Μαΐου 1996, χορηγήθηκε στον Α. Altun άδεια διαμονής αορίστου χρόνου στη Γερμανία.

- 10 Αφού άλλαξε επανειλημμένα τόπο διαμονής, ο Α. Altun εγκαταστάθηκε στο Böblingen όπου και διαμένει από 1ης Ιανουαρίου 2000.
- 11 Ο Α. Altun άρχισε να εργάζεται τον Ιούλιο του 1999 σε εταιρία ευρέσεως προσωρινής εργασίας στη Στουτγκάρδη. Από 1ης Απριλίου 2000 εργάστηκε σε επιχείρηση παραγωγής τροφίμων μέχρι την κήρυξη της επιχειρήσεως αυτής σε κατάσταση παύσεως πληρωμών, την 1η Ιουνίου 2002. Κατόπιν αυτού, ο Α. Altun κλήθηκε να δηλώσει στην Arbeitsamt (Επιθεώρηση Εργασίας) ότι είναι άνεργος, η δε σύμβαση εργασίας του λύθηκε τυπικώς στις 31 Ιουλίου 2002. Από την 1η Ιουνίου 2002 έως τις 26 Μαΐου 2003, ο Α. Altun ελάμβανε επίδομα ανεργίας.
- 12 Τον Ιούνιο του 1999 ο Α. Altun κίνησε διαδικασία με αίτημα οικογενειακής επανενώσεως όσον αφορά τη σύζυγο, τον υιό και τις θυγατέρες του. Αφού η αρμόδια προξενική αρχή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας του χορήγησε θεώρηση, ο Ι. Altun μετέβη στη Γερμανία στις 30 Νοεμβρίου 1999 και εγκαταστάθηκε στην οικία του πατέρα του. Στις 9 Δεκεμβρίου 1999, του χορηγήθηκε άδεια διαμονής με ισχύ έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000. Η ισχύς της άδειας αυτής παρατάθηκε έως τις 31 Δεκεμβρίου 2002, ακολούθως δε έως τις 8 Δεκεμβρίου 2003.
- 13 Στις 26 Σεπτεμβρίου 2002, ο Ι. Altun δήλωσε στην Arbeitsamt ότι ήταν άνεργος. Την 1η Σεπτεμβρίου 2003 άρχισε να παρακολουθεί πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισεως για νέους ανέργους, του οποίου την παρακολούθηση εγκατέλειψε στις 2 Απριλίου 2004.

- 14 Ο I. Altun συνελήφθη στις 28 Απριλίου 2003 για απόπειρα βιασμού μιας δεκαεξάχρονης και τέθηκε υπό προσωρινή κράτηση έως τις 27 Μαΐου 2003. Με απόφαση του Amtsgericht Böblingen της 16ης Σεπτεμβρίου 2003, ο I. Altun καταδικάστηκε σε ποινή φυλακίσεως δεκαπέντε μηνών με αναστολή.
- 15 Στις 20 Νοεμβρίου 2003, ο I. Altun ζήτησε νέα παράταση της ισχύος της αδείας του διαμονής και η αίτησή του απορρίφθηκε με την από 20 Απριλίου 2004 απόφαση του Stadt Böblingen. Ο Stadt Böblingen διέταξε επίσης τον προσφεύγοντα της κύριας δίκης να εγκαταλείψει το έδαφος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση της αποφάσεως αυτής, άλλως θα απευλαυνόταν στην Τουρκία.
- 16 Ο Stadt Böblingen υποστήριξε ότι ο I. Altun διέπραξε σοβαρό ποινικό αδίκημα το οποίο, κατά το γερμανικό δίκαιο, αποτελεί λόγο απορρίψεως αιτήσεως για την παράταση της ισχύος άδειας διαμονής. Επίσης, ο προσφεύγων της κύριας δίκης δεν μπορεί να απολαύει των δικαιωμάτων που παρέχονται βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80.
- 17 Δεδομένου ότι η διοικητική ένσταση που υπέβαλε κατά της εν λόγω απορριπτικής αποφάσεως απορρίφθηκε, ο I. Altun άσκησε προσφυγή ενώπιον του Verwaltungsgericht Stuttgart, ισχυριζόμενος ότι το δικαίωμά του διαμονής δεν πρέπει να εξετασθεί αποκλειστικά βάσει του εθνικού δικαίου, αλλά και βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80.
- 18 Το Verwaltungsgericht Stuttgart, κρίνοντας ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς, αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- «1) Απαιτείται, για να αποκτηθούν τα δικαιώματα που παρέχονται βάσει του άρθρου 7, [πρώτο εδάφιο], της αποφάσεως 1/80 [...], να πληροί ο “αιτών την οικογενειακή επανένωση”, με τον οποίο διέμεινε νομίμως το μέλος της οικογένειας κατά το χρονικό διάστημα των τριών ετών, τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, [πρώτο εδάφιο], της αποφάσεως 1/80 [...] καθ’ όλο αυτό το χρονικό διάστημα;
- 2) Αρκεί, συναφώς, προκειμένου να αποκτήσει το μέλος της οικογένειας τα δικαιώματα που προβλέπει το άρθρο 7, [πρώτο εδάφιο], της αποφάσεως 1/80 [...], ο “ο αιτών την οικογενειακή επανένωση” να έχει ασκήσει, κατά το χρονικό διάστημα αυτό, επαγγελματική δραστηριότητα σε διάφορους εργοδότες επί δύο έτη και έξι μήνες και να έχει παραμείνει στη συνέχεια ακουσίως άνεργος επί έξι μήνες, μολονότι και μετά την παρέλευση του εξαμήνου εξακολουθεί να είναι άνεργος επί μακρόν;
- 3) Μπορεί να επικαλεσθεί το άρθρο 7, [πρώτο εδάφιο], της αποφάσεως 1/80 [...] και πρόσωπο στο οποίο επιτράπηκε η διαμονή ως μέλος της οικογένειας Τούρκου υπηκόου του οποίου το δικαίωμα διαμονής και, συνεπώς, η πρόσβαση στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους στηρίζονται αποκλειστικά στη χορήγηση πολιτικού ασύλου λόγω των πολιτικών διώξεων που υφίστατο στην Τουρκία;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, μπορεί και μέλος της οικογένειας να επικαλεσθεί το άρθρο 7, [πρώτο εδάφιο], της αποφάσεως 1/80 [...] σε περίπτωση κατά την οποία η χορήγηση του πολιτικού ασύλου και, ως εκ τούτου, και το δικαίωμα διαμονής και η πρόσβαση του “αιτούντος την οικογενειακή επανένωση” (εν προκειμένω του πατέρα) στη νόμιμη αγορά εργασίας, στηρίζονται σε ανακριβή στοιχεία;
- 5) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα, απαιτείται προηγουμένως η ρητή ανάκληση των δικαιωμάτων του “αιτούντος την οικογενειακή επανένωση” (εν προκειμένω του πατέρα), πριν από την άρνηση να αναγνωρισθεί ότι τα μέλη της οικογένειας έχουν αποκτήσει τα δικαιώματα που απορρέουν από το άρθρο 7, [πρώτο εδάφιο], της αποφάσεως 1/80 [...]»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου και του δεύτερου ερωτήματος

- ¹⁹ Με το πρώτο και το δεύτερο ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν το τέκνο Τούρκου εργαζομένου μπορεί να απολαύει των δικαιωμάτων που παρέχονται βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, εφόσον, κατά το χρονικό διάστημα της τριετούς κοινής διαμονής του τέκνου με τον εργαζόμενο αυτόν, ο δεύτερος άσκησε μισθωτή δραστηριότητα επί δύο έτη και έξι μήνες και στη συνέχεια ήταν άνεργος κατά τους επόμενους έξι μήνες.
- ²⁰ Κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 παράγει άμεσα αποτελέσματα εντός των κρατών μελών, οπότε οι Τούρκοι υπήκοοι που πληρούν τις προϋποθέσεις του μπορούν να επικαλούνται απευθείας τα δικαιώματα που τους παρέχει η διάταξη αυτή (αποφάσεις της 17ης Απριλίου 1997, C-351/95, Kadiman, Συλλογή 1997, σ. I-2133, σκέψη 28, και της 18ης Ιουλίου 2007, C-325/05, Derin, Συλλογή 2007, σ. I-6495, σκέψη 47).
- ²¹ Το Δικαστήριο έχει επίσης αποφανθεί ότι τα δικαιώματα που παρέχει το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 στα τέκνα των Τούρκων εργαζομένων όσον αφορά την απασχόληση εντός του οικείου κράτους μέλους συνεπάγονται κατ' ανάγκην την ύπαρξη σχετικού δικαιώματος διαμονής του ενδιαφερομένου, καθόσον

άλλως θα καθίστατο άνευ αντικειμένου το δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας και πραγματικής ασκήσεως μισθωτής δραστηριότητας (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση Derin, σκέψη 47).

22 Όπως προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, το δικαίωμα του τέκνου Τούρκου εργαζομένου να αποδέχεται οποιαδήποτε προσφορά εργασίας εντός του κράτους μέλους υποδοχής εξαρτάται από δύο προϋποθέσεις, ήτοι ο εργαζόμενος αυτός πρέπει να είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας αυτού του κράτους και το τέκνο πρέπει να διαμένει νομίμως στο κράτος αυτό επί τουλάχιστον τρία έτη. Πρέπει να διευκρινισθεί ότι η πρώτη προϋπόθεση δεν αφορά την κατ' άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 έννοια της «νόμιμης απασχολήσεως», αλλά αποκλειστικά την έννοια της «εντάξεως στη νόμιμη αγορά εργασίας».

23 Όσον αφορά την ένταξη του Τούρκου εργαζομένου στη νόμιμη αγορά εργασίας, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί, ως προς την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, ότι με τον όρο αυτό υποδηλώνεται το σύνολο των εργαζομένων που έχουν συμμορφωθεί προς τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις του κράτους μέλους υποδοχής και έχουν, επομένως, το δικαίωμα ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας εντός αυτού του κράτους μέλους (αποφάσεις της 26ης Νοεμβρίου 1998, C-1/97, Birden, Συλλογή 1998, σ. I-7747, σκέψη 51, και της 24ης Ιανουαρίου 2008, C-294/06, Payir κ.λπ., Συλλογή 2008, σ. I-203, σκέψη 29).

24 Εξάλλου, παρά την προσωρινή διακοπή της εργασιακής σχέσεως, ένας Τούρκος εργαζόμενος εξακολουθεί να είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, καθόσον χρονικό διάστημα απαιτείται ευλόγως για την εξεύρεση άλλης μισθωτής δραστηριότητας, τούτο δε ανεξαρτήτως του λόγου απουσίας του ενδιαφερομένου από την αγορά εργασίας, εφόσον η απουσία αυτή έχει προσωρινό χαρακτήρα (απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, C-383/03, Dogan, Συλλογή 2005, σ. I-6237, σκέψεις 19 και 20).

- 25 Ένας Τούρκος εργαζόμενος θεωρείται ότι έχει παύσει να είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας μόνον όταν αντικειμενικά δεν υφίσταται καμία πιθανότητα να επανενταχθεί στην αγορά εργασίας ή όταν έχει υπερβεί τον χρόνο που ευλόγως απαιτείται για την εξεύρεση νέας μισθωτής δραστηριότητας μετά από χρονικό διάστημα προσωρινής αποχής από την εργασία (βλ., σχετικώς, απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2000, C-340/97, Nazli, Συλλογή 2000, σ. I-957, σκέψη 44, και προπαρατεθείσα απόφαση Dogan, σκέψη 23).
- 26 Το γεγονός ότι ο Α. Altun κατέστη ακουσίως άνεργος, κατόπιν κηρύξεως σε κατάσταση παύσεως πληρωμών της επιχειρήσεως στην οποία εργαζόταν, δεν δύναται αφ' εαυτού να θέσει υπό αμφισβήτηση την ένταξή του στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής.
- 27 Τα προεκτεθέντα στις σκέψεις 23 έως 25 της παρούσας αποφάσεως, όσον αφορά την κατ' άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 έννοια της εντάξεως στη νόμιμη αγορά εργασίας, ισχύουν και για την ερμηνεία του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως αυτής.
- 28 Τυχόν διαφορετική ερμηνεία της έννοιας αυτής, αναλόγως του αν πρόκειται για το άρθρο 6 της αποφάσεως 1/80 ή το άρθρο 7 της αποφάσεως αυτής, θα μπορούσε να διαταράξει τη συνοχή του συστήματος που έθεσε σε εφαρμογή το Συμβούλιο Συνδέσεως προκειμένου να βελτιώσει σταδιακά την κατάσταση των Τούρκων εργαζομένων στο κράτος μέλος υποδοχής.
- 29 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η απόφαση 1/80 σκοπεί να διευκολύνει τη σταδιακή ένταξη στο κράτος μέλος υποδοχής των Τούρκων υπηκόων οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις μιας από τις διατάξεις της αποφάσεως αυτής και απολαύουν συνεπώς των δικαιωμάτων που τους παρέχονται βάσει αυτής (προπαρατεθείσα απόφαση Derin, σκέψη 53).

- ³⁰ Όσον αφορά την προϋπόθεση της διαμονής, το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80 επιβάλλει στο μέλος της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου την υποχρέωση να έχει συμβιώσει αδιαλείπτως με τον εργαζόμενο αυτόν επί τουλάχιστον τρία έτη.
- ³¹ Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία απαιτείται προς τούτο η οικογενειακή επανένωση, λόγω της οποίας επιτράπηκε η είσοδος στο κράτος μέλος υποδοχής του μέλους της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου, να συνεπάγεται την πραγματική συμβίωση των μελών της οικογένειας υπό την αυτή στέγη καθ' όλο το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο ενδιαφερόμενος δεν πληροί ο ίδιος τις προϋποθέσεις προσβάσεως στην αγορά εργασίας του κράτους αυτού (βλ. απόφαση της 16ης Μαρτίου 2000, C-329/97, Ergat, Συλλογή 2000, σ. I-1487, σκέψη 36, και προπαρατεθείσα απόφαση Derin, σκέψη 51).
- ³² Ως εκ τούτου, καθ' όλο το χρονικό διάστημα που απαιτείται για να αποκτήσει το μέλος της οικογένειας το δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής ο εργαζόμενος με τον οποίο συμβιώνει το μέλος αυτό της οικογένειάς του πρέπει να είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους αυτού.
- ³³ Οι δύο προϋποθέσεις που υπομνήσθηκαν με τη σκέψη 22 της παρούσας αποφάσεως πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά.
- ³⁴ Η ερμηνεία αυτή του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 προκύπτει από το γράμμα και τους σκοπούς της διατάξεως αυτής, καθώς και από τη νομολογία του Δικαστηρίου.

³⁵ Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι το μέλος της οικογένειας μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματα που παρέχει το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 μετά το χρονικό διάστημα συμβίωσης με τον Τούρκο εργαζόμενο που είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής, ακόμη και αν μετά από αυτό το χρονικό διάστημα ο εργαζόμενος αυτός δεν είναι πλέον ενταγμένος στην αγορά εργασίας αυτού του κράτους μέλους (απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2004, C-467/02, Cetinkaya, Συλλογή 2004, σ. I-10895, σκέψη 32).

³⁶ Το γεγονός ότι δεν συντρέχει πλέον η προϋπόθεση περί υπάρξεως δικαιώματος προσβάσεως του εργαζομένου στην αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής, αφότου το μέλος της οικογένειάς του απέκτησε το δικαίωμα αυτό, δεν δύναται συνεπώς να θέσει υπό αμφισβήτηση το δικαίωμα του μέλους της οικογένειας.

³⁷ Ως εκ τούτου, όσον αφορά την κατ' άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 κτήση του δικαιώματος προσβάσεως του μέλους της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου στην αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής, η προϋπόθεση περί εντάξεως του εργαζομένου στη νόμιμη αγορά εργασίας πρέπει να πληρούται, τουλάχιστον, κατά το χρονικό διάστημα της τριετούς συμβίωσης.

³⁸ Κατά το αιτούν δικαστήριο, ο προσφεύγων της κύριας δίκης συμβίωσε με τον πατέρα του για χρονικό διάστημα που υπερέβαινε την τριετία, δηλαδή από τις 30 Νοεμβρίου 1999, ημερομηνία της εισόδου του στη Γερμανία, έως τις 20 Απριλίου 2004, ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεώς του για παράταση της ισχύος της άδειάς του διαμονής. Επίσης, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, έως τις 20 Απριλίου 2004, ο Α. Altun άσκησε επαγγελματική δραστηριότητα επί δύο έτη και έξι μήνες και στη συνέχεια ήταν ακουσίως άνεργος από τον Ιούνιο του 2002.

39 Ως εκ τούτου, πληρούνται εν προκειμένω οι προϋποθέσεις του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, όσον αφορά την ένταξη του Τούρκου εργαζομένου στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής και το χρονικό διάστημα νόμιμης διαμονής του μέλους της οικογένειάς του στο κράτος μέλος αυτό.

40 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο πρώτο και δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το τέκνο Τούρκου εργαζομένου μπορεί να απολαύει των δικαιωμάτων που παρέχονται βάσει της διατάξεως αυτής εφόσον, κατά το χρονικό διάστημα της τριετούς συμβιώσεως του τέκνου με τον εργαζόμενο αυτόν, ο δεύτερος άσκησε επαγγελματική δραστηριότητα επί δύο έτη και έξι μήνες και στη συνέχεια ήταν άνεργος κατά τους επόμενους έξι μήνες.

Επί του τρίτου ερωτήματος

41 Με το ερώτημα αυτό, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν το γεγονός ότι ένας Τούρκος εργαζόμενος απέκτησε το δικαίωμα διαμονής σε κράτος μέλος και, συνεπώς, το δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας αυτού του κράτους ως πολιτικός πρόσφυγας έχει ως συνέπεια το μέλος της οικογένειάς του να μην μπορεί να απολαύει των δικαιωμάτων που παρέχονται βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80.

42 Κατά πάγια νομολογία, η άσκηση των δικαιωμάτων που παρέχονται στους Τούρκους υπηκόους βάσει της αποφάσεως 1/80 δεν εξαρτάται από καμία προϋπόθεση σχετική με τον λόγο για τον οποίο τους παρασχέθηκε αρχικώς δικαίωμα εισόδου και διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής (βλ. σχετικώς, όσον αφορά το άρθρο 6 της αποφάσεως 1/80,

απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 1992, C-237/91, Kus, Συλλογή 1992, σ. I-6781, σκέψεις 21 και 22, και προπαρατεθείσα απόφαση Payir κ.λπ., σκέψη 40⁴³ όσον αφορά το άρθρο 7 της ίδιας αποφάσεως, απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-355/93, Eroglu, Συλλογή 1994, σ. I-5113, σκέψη 22).

⁴³ Ως εκ τούτου, κατά το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80, η αναγνώριση του δικαιώματος προσβάσεως στην αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής και, συνακόλουθα, το δικαίωμα διαμονής στο κράτος αυτό των μελών της οικογένειας ενός Τούρκου εργαζομένου δεν εξαρτάται από τις συνθήκες υπό τις οποίες παρασχέθηκε στον εργαζόμενο αυτόν το δικαίωμα εισόδου και διαμονής.

⁴⁴ Κατά το αιτούν δικαστήριο, οι πρόσφυγες προστατεύονται επαρκώς χάρη στα δικαιώματα που τους παρέχονται από τη Σύμβαση της Γενεύης και δεν είναι αναγκαία η υπαγωγή της περιπτώσεώς τους στο πεδίο εφαρμογής συμφωνίας συνδέσεως συναφθείσας με το κράτος καταγωγής τους. Αυτή η «διτώς ευνοϊκή μεταχείριση» δεν θα ήταν αντικειμενικά δικαιολογημένη.

⁴⁵ Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι κατά το άρθρο 5 της Συμβάσεως της Γενεύης οι διατάξεις της δεν θίγουν δικαιώματα και ευεργετήματα που έχουν παρασχεθεί στους πρόσφυγες σύμφωνα με άλλες διατάξεις εκτός της συμβάσεως αυτής.

⁴⁶ Βάσει της αποφάσεως 1/80 στα μέλη της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου παρέχονται δικαιώματα που δεν απορρέουν υπέρ αυτών από τη Σύμβαση της Γενεύης.

⁴⁷ Συγκεκριμένα, ενώ το άρθρο 7 της αποφάσεως 1/80 παρέχει στα μέλη της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου το δικαίωμα να αποδέχονται προσφορές εργασίας εντός του κράτους μέλους υποδοχής εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις που αφορούν,

ιδίως, τη διάρκεια της διαμονής τους στο κράτος μέλος αυτό, η Σύμβαση της Γενεύης δεν παρέχει κανένα παρεμφερές δικαίωμα στα μέλη της οικογένειας πολιτικού πρόσφυγα.

48 Βεβαίως, η απόφαση 1/80 δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να ρυθμίζουν τόσο τις προϋποθέσεις εισόδου στο έδαφός τους των Τούρκων υπηκόων όσο και τις προϋποθέσεις της αρχικής απασχολήσεώς τους (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση *Payir* κ.λπ., σκέψη 36).

49 Εντούτοις, η μη εφαρμογή της αποφάσεως 1/80 λόγω της ιδιότητας του πολιτικού πρόσφυγα την οποία είχε ο Α. Altun κατά τη χορήγηση της άδειας εισόδου και διαμονής στη Γερμανία θα έθετε υπό αμφισβήτηση τα δικαιώματα που αντλούν ο ίδιος και τα μέλη της οικογένειάς του από την απόφαση αυτή.

50 Επομένως, στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το γεγονός ότι ένας Τούρκος εργαζόμενος απέκτησε το δικαίωμα διαμονής σε κράτος μέλος και, συνεπώς, το δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας αυτού του κράτους ως πολιτικός πρόσφυγας δεν αποκλείει τη δυνατότητα μέλους της οικογένειάς του να απολαύει των δικαιωμάτων που παρέχονται βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80.

Επί του τέταρτου και του πέμπτου ερωτήματος

51 Με το τέταρτο και το πέμπτο ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν και υπό ποιές προϋποθέσεις, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, μπορούν να τεθούν υπό αμφισβήτηση τα δικαιώματα που παρέχονται βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 σε μέλος της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου σε περίπτωση κατά την οποία η ιδιότητα του πολιτικού πρόσφυγα αναγνωρίστηκε στον εργαζόμενο αυτό βάσει ανακριβών στοιχείων.

- 52 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι οι επιφυλάξεις του ως προς αυτό το ζήτημα οφείλονται στο γεγονός ότι υπάρχουν πολλές ενδείξεις περί του ότι τα στοιχεία που παρέσχε ο A. Altun κατά την υποβολή της αιτήσεως χορηγήσεως ασύλου δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.
- 53 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο νόμιμος χαρακτήρας της απασχολήσεως Τούρκου υπήκοου στο κράτος μέλος υποδοχής προϋποθέτει σταθερή και όχι επισφαλή θέση στην αγορά εργασίας του εν λόγω κράτους μέλους και συνεπάγεται την ύπαρξη αδιαμφισβήτητου δικαιώματος διαμονής (αποφάσεις της 20ής Σεπτεμβρίου 1990, C-192/89, Sevince, Συλλογή 1990, σ. I-3461, σκέψη 30, και της 26ης Οκτωβρίου 2006, C-4/05, Güzeli, Συλλογή 2006, σ. I-10279, σκέψη 38).
- 54 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το χρονικά διάστημα κατά το οποίο ένας Τούρκος υπήκοος εργάστηκε βάσει άδειας διαμονής η οποία του χορηγήθηκε αποκλειστικά κατόπιν απάτης που αυτός διέπραξε και που είχε ως συνέπεια την καταδίκη του δεν αποδεικνύει τη σταθερή θέση του στην αγορά εργασίας, η δε απασχόλησή του θεωρείται επισφαλής, δεδομένου ότι, κατ' αυτό το χρονικό διάστημα, ο ενδιαφερόμενος δεν είχε νομίμως δικαίωμα διαμονής (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 5ης Ιουνίου 1997, C-285/95, Kol, Συλλογή 1997, σ. I-3069, σκέψη 27, και της 11ης Μαΐου 2000, C-37/98, Savas, Συλλογή 2000, σ. I-2927, σκέψη 61).
- 55 Το γεγονός ότι Τούρκος υπήκοος εργάστηκε βάσει άδειας διαμονής που χορηγήθηκε κατόπιν απάτης, η οποία είχε ως συνέπεια την καταδίκη του, δεν μπορεί να του παράσχει δικαιώματα ή να καταστήσει δυνατή την εκ μέρους του επίκληση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης (προπαρατεθείσα απόφαση Kol, σκέψη 28).
- 56 Εξάλλου, καθόσον τα δικαιώματα που παρέχονται σε Τούρκο εργαζόμενο βάσει της αποφάσεως 1/80 είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τα δικαιώματα που μπορούν να επικαλεσθούν βάσει του άρθρου 7 της αποφάσεως αυτής τα μέλη της οικογένειάς του,

στα οποία επιτράπηκε να συμβιώνουν με αυτόν, τυχόν απάτη του εργαζομένου αυτού μπορεί να επηρεάσει τη νομική κατάσταση των μελών της οικογένειάς του.

57 Πάντως, αυτά τα έννομα αποτελέσματα πρέπει να εξετάζονται με γνώμονα τον χρόνο κατά τον οποίο οι αρμόδιες εθνικές αρχές του κράτους μέλους υποδοχής έλαβαν απόφαση περί ανακλήσεως της άδειας διαμονής του εργαζομένου αυτού.

58 Εφόσον, κατά τον χρόνο της ανακλήσεως της άδειας διαμονής Τούρκου εργαζομένου, τα μέλη της οικογένειάς του δεν έχουν ακόμη αποκτήσει τα δικαιώματα, καθόσον δεν πληρούται η προϋπόθεση του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 σχετικά με το χρονικό διάστημα πραγματικής συγκατοικήσεως με τον εργαζόμενο, τα κράτη μέλη δύνανται να καθορίσουν τις συνέπειες της απάτης του εργαζομένου αυτού έναντι των μελών της οικογένειάς του.

59 Αντιθέτως, εφόσον τα μέλη της οικογένειας έχουν αποκτήσει αυτοτελές δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής και, συνακόλουθα, δικαίωμα διαμονής στο κράτος αυτό, τα δικαιώματα αυτά δεν μπορούν να τεθούν υπό αμφισβήτηση λόγω των παρανομιών που διαπράχθηκαν στο παρελθόν και αφορούν το δικαίωμα διαμονής του εν λόγω εργαζομένου.

60 Τυχόν διαφορετική λύση θα αντέβαινε στην αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, επιβάλλει, μεταξύ άλλων, οι κανόνες δικαίου να είναι σαφείς και ακριβείς, τα δε αποτελέσματά τους να μπορούν να προβλεφθούν, ιδίως όταν οι κανόνες αυτοί ενδέχεται να έχουν δυσμενείς συνέπειες για τους ιδιώτες (βλ., σχετικώς, απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 1996, C-143/93, Van Es Douane Agenten, Συλλογή 1996, σ. I-431, σκέψη 27, και απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2008, C-158/07, Förster, Συλλογή 2008, σ. I-8507, σκέψη 67).

- 61 Εξάλλου, το δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας, το οποίο διαθέτουν τα μέλη της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80, θα καθίστατο κενό περιεχομένου αν οι αρμόδιες εθνικές αρχές είχαν τη δυνατότητα να επιβάλουν, καθ' οποιονδήποτε τρόπο, όρους ή περιορισμούς στην άσκηση των συγκεκριμένων δικαιωμάτων που παρέχει στον Τούρκο μετανάστη η απόφαση αυτή (προπαρατεθείσα απόφαση Ergat, σκέψη 41, και απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2008, C-453/07, Er, Συλλογή 2008, σ. I-7299, σκέψη 27).
- 62 Τα δικαιώματα τα οποία παρέχονται βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 στα μέλη της οικογενείας Τούρκου εργαζομένου που πληρούν τις προϋποθέσεις που θέτει το εν λόγω εδάφιο μπορούν να περιορισθούν σε δύο μόνο περιπτώσεις, δηλαδή είτε όταν η παρουσία του Τούρκου μετανάστη στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής συνιστά, λόγω της ατομικής συμπεριφοράς του, πραγματικό και σοβαρό κίνδυνο για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία, κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής, είτε όταν ο ενδιαφερόμενος έχει εγκαταλείψει το έδαφος του κράτους αυτού για σημαντικό χρονικό διάστημα χωρίς να συντρέχουν θεμιτοί λόγοι (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσες αποφάσεις Ceotinkaya, σκέψεις 36 και 38, και Er, σκέψη 30).
- 63 Ο εξαντλητικός χαρακτήρας των περιορισμών που διαλαμβάνονται στην ανωτέρω σκέψη θα ετίθετο υπό αμφισβήτηση αν οι εθνικές αρχές είχαν τη δυνατότητα να εξαρτούν από προϋποθέσεις και να περιορίζουν ή να ανακαλούν τα αυτοτελώς κερτημένα δικαιώματα των μελών της οικογένειας του διακινούμενου εργαζομένου μέσω της επανεξετάσεως ή της εκ νέου εκτιμήσεως των περιστάσεων υπό τις οποίες χορηγήθηκε στον εργαζόμενο το δικαίωμα εισόδου και διαμονής.
- 64 Συνεπώς, στο τρίτο και τέταρτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η ιδιότητα του πολιτικού πρόσφυγα αναγνωρίστηκε σε Τούρκο εργαζόμενο βάσει ανακριβών στοιχείων, τα δικαιώματα που αντλεί από τη διάταξη αυτή μέλος της οικογένειάς του δεν μπορούν να τεθούν υπό αμφισβήτηση εφόσον το μέλος αυτό, κατά τον χρόνο της ανακλήσεως της άδειας διαμονής που χορηγήθηκε στον εργαζόμενο, πληροί τις προϋποθέσεις της εν λόγω διατάξεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

⁶⁵ Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, την οποία εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το τέκνο Τούρκου εργαζομένου μπορεί να απολαύει των δικαιωμάτων που παρέχονται βάσει της διατάξεως αυτής εφόσον, κατά το χρονικό διάστημα της τριετούς συμβιώσεως του τέκνου με τον εργαζόμενο, ο δεύτερος άσκησε επαγγελματική δραστηριότητα επί δύο έτη και έξι μήνες και στη συνέχεια ήταν άνεργος κατά τους επόμενους έξι μήνες.
- 2) Το γεγονός ότι ένας Τούρκος εργαζόμενος απέκτησε το δικαίωμα διαμονής σε κράτος μέλος και, συνεπώς, το δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας αυτού του κράτους ως πολιτικός πρόσφυγας δεν αποκλείει τη δυνατότητα μέλους της οικογένειάς του να απολαύει των δικαιωμάτων που παρέχονται βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80.

- 3) Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η ιδιότητα του πολιτικού πρόσφυγα αναγνωρίσθηκε σε Τούρκο εργαζόμενο βάσει ανακριβών στοιχείων, τα δικαιώματα που αντλεί από τη διάταξη αυτή μέλος της οικογένειάς του δεν μπορούν να τεθούν υπό αμφισβήτηση εφόσον το μέλος αυτό, κατά τον χρόνο της ανακλήσεως της άδειας διαμονής που χορηγήθηκε στον εργαζόμενο, πληροί τις προϋποθέσεις της εν λόγω διατάξεως.

(υπογραφές)